

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1721. usque ad annum 1724

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1783

VD18 90119304

§. 61. Nova Legatio Apostolica ad Imperatorem Sinensem a summo Pontifice decreta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67596)

ob nativam linguæ peritiam minus fu- Sæc. XVIII.
 specti suorum popularium salutem fe- A. C. 1724.
 dulo procurabant. Peckini insuper,
 connivente Imperatore, in Templis,
 adhibita tamen omni circumspeditione,
 Christiani conveniebant, tanto impigri
 laboris fructu, ut intra unius anni an-
 gustias plusquam decem millia Sacra
 Dape sint refecta, multique, præcipue
 infantes morituri, aqua lustrali abluti
 fuerint. Idem quoque Cantone factum,
 quamvis occultius. Plures etiam Ur-
 bium Governatores præcipua Christia-
 næ Religionis exercitia caute impensa
 dissimulabant, eoquod Imperatorem
 Peckinensibus Patribus ob scientiarum
 artiumque peritiam propensum esse,
 eosque ab illo non modo tolerari, sed
 & publicis dignitatibus honorari, imo &
 Patrem Ignatium Kögler in supremum
 Mathematici Collegii Præsidem nomina-
 tum, & quod sane mirum, in Rituum
 quoque Senatum fuisse introductum
 nossent.

§. LXI.

*Nova Legatio Apostolica ad Impera-
 torem Sinensem a summo Pon-
 tifice decreta.*

Hoc item anno summus Pontifex ex Binner l. c.
 consilio S. Congregationis de Pro. pag. 161.
 paganda fide literas ad Sinensium Im- Eusebii En-
chirid.
Hist. Eccles. Tom. LXXI. D d d pe- Chron. p. 469.

Sæc. XVIII. peratorem per Legatos suos transmittere decrevit. Ad subeundam hanc Provinciam ex Seminario S. Pancratii seligebantur duo Patres Carmelitæ Discalceati Pater Gotthardus a S. Maria ex Provincia Austriaca, & P. Ildephus a S. Maria Provinciæ Longobardicæ. His ergo Benedicti XIII. Pontificis literæ cum pretiosis muneribus pro novo Imperatore fuerunt confignatæ, eisque injunctum, ut cuncta hæc in manus Patris Raynaldi Mariæ Carmelitæ Discalceati, qui ob scientiæ & prudentiæ præstantiam in Regia Curia Peckini morari permittebatur, deponerent. Hic vero tam literas quam mœnera Imperatori Pontificis nomine cum aliis Missionariis in eadem Curia degentibus offerret. Advenerant hi duo Legati Apostolici Peckinum anno sequenti, compertoque eorum adventu Imperator tres designabat dies, in quibus eorum alloquio frui vellet. Primo igitur die convocatis omnibus Europæis Sacerdotibus hos Legatos in conspectum admisit, ab eisque munera & Pontificis literas grater ac perbenigne accepit: In secundo colloquio multa de religione differuit, ex quibus tamen haud obscure eluxit, illum nullomodo omnino religioni esse addictum: cunctas tamen laudabat, asserens, omnia

ad unum collimare finem: cumque hi Sæc. XVIII.
A. C. 1724.
Legati pro afflictis oppressisque Euro
pæis Imperatoris clementiam efflictim
exorarent, Imperator vel ullum ex Eu
ropæis fuisse a se vexatum, eo confi
dentius pernegabat, quo studiosius cru
delitatis erga exteros notam a se amo
liri nitebatur, propterea in Mandarinos
vexationis, quam exoptaverat, invi
diam detorquere solitus: Insinuantibus
vero Legatis, quod ex Missionariis plus
quam quadraginta Cantonem exulare
jussi essent, alii vero capitis supplicium
subiissent, Imperator immoderatori eo
rum Zelo id esse adscribendum respondit:
inde vero captata occasione Legati de
exulibus clementer revocandis sermo
nem ingerebant, Imperator vero mox
interrupto colloquio, se nunquam com
missurum dixit, ut antiqui Sinicæ Na
tionis ritus abrogarentur, satis libera
lem se fuisse, quod Peckini & Cantone
Europæos toleraret; se odio habere re
ligionem Christianam, eo quod consue
tudinum Sinicarum inimica esset, &
discordias foveret: His dictis dimissi
sunt Legati, quibus tamen Imperator
ea die, qua ipsum postremo discessus
caussa convenerant, Codicillos ad Pa
pam & S. Congregationem unacum mu
neribus sua munificentia dignis tradi
jussit, injungens, ut ea ad Pontificem
D d d 2 de

Sæc. XVIII. deferrent, dato etiam his Legatis ad
A. C. 1724. longum iter congruo viatico. Hi ergo
 navigationem aggressi, Anno 1727,
 Romam pervenere, cunctaque in ma-
 nibus Patrum præfatæ Congregationis
 deposuerunt.

§. LXII.

*Benedicti XIII. Constitutiones &
 decreta.*

*Append. ad
 Conc. Rom.
 pag. 162.
 & seqq.*

Cum Benedictus XIII. summus Pon-
 tifex Apostolatus sui auspicio pro-
 masque curas Pastoralis vigilantie, et
 disciplinæ Ecclesiasticæ restorationi se-
 crare constituisset, mox plures hanc in-
 rem edidit Constitutiones, & quidem
 die vigesima quarta Aprilis confirmata
 Pii II. Constitutione decrevit, ut
 primi fructus medii Beneficiorum ve-
 cantium in Archidiæcesi Beneventana
 convertantur in reparationem & fabri-
 cam præfatæ Ecclesiæ, sive collatio,
 institutio & provisio spectet ad Archie-
 piscopum, sive ad Abbatem de Padula
 aliosve, non autem si eadem collatio
 pertineat ad S. Sedem. Die autem
 quarta Junii Constitutionem a se & tri-
 ginta Cardinalibus tum Romæ agentibus
 subscriptam edidit, in qua retulit
 quod quidem S. Andream Episcopum
 Fesulanum ex Ordine Carmelitarum m-
 ri